

Ozalj

Grad Zrinjskih
Chateau
des Zrinjski
Schloss
der Zrinjski

Foto L. Griesbach

stratištu u Wiener Neustadtu, 30 aprila 1671, a ženu mu i djecu Nijemci zatočiše i baciše u tamnicu. S njime pogibe i šurjak mu Fran Krsto Frankopan, posljednji od roda Frankopana. Ozalj je opustio, njemački ga časnici oplijeniše skoro sasvim. Ozljem zavlada tudinac: najprije Ugarska, a zatim austrijska kamarila. God. 1720 uništi požar veći dio grada. Iste godine dobi Ozalj grof Perlas, koji za to otstupi kralju svoja imanja u Italiji, te enamo biše prognani sinovi kneza Rakocija. Od Perlasa prijede Ozalj kupom god. 1766 u vlast grofova Bačana. Grofovi Perlasi mnogo su gradili i pregrađivali u gradu Ozlju, a nešto je gradio oko 1780 i grof Bačani, koji dade gradu današnji konačni oblik. God. 1872 prodadoše Bačani Ozalj knezu Thurnu i Taxisu. Nova je uprava grada malo marila za nj, pa su i nek- koji noviji dijelovi porušeni, a staro pokušstvo otpremljeno je u Regensburg i druge dvorove kneza Thurna. Grad je svakim danom sve više propadao. Mala kula iz XV stoljeća ostade bez krova, a tako i ulazna kula, prepuštene svojoj sudbini.

Ovako zapušten i prazan grad darova knez Thurn i Taxis 1928 godine družbi »Braće hrvatskoga zmaja«, koja ga marom svoje braće i prinosima naroda obnoviše i urediše za ljetovalište. U Ozlju ima 32 udobno namještene sobe, čitaonica s obiljem novina i časopisa i velika knjižnica. U jednoj prostoriji čuvaju se razne uspomene na Zrinske i Frankopane, a u drugoj historijske zastave i kulturno-historijske uspomene. Veoma je zanimljiva zbirka starinskoga oružja, među kojim su i dva topa vojske Zrinskoga u Legradu (1663). Tu je i Zrinska kapelica, galerija slika itd.

Vrijedno je pogledati Ozaljsku špilju, predhistorijsko groblje i žrtvenik Smičelj kod Treščerovca.

Oko grada je ureden sjenovit perivoj, kojim se dolazi na prijatno i udobno kupalište na Kupi. Za rasonodu ima tu i čamac. Prilika za pecanje ribe, kuglana, kočije na raspolaganje.